

штрафні санкції: від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Якщо ви перебуваєте на підозрілому веб-сайті:

1. Internet Explorer (натисніть піктограму-безпека – повідомити про небезпечний веб-сайт.)

2. Microsoft Edge(Додатково (...)> Надіслати відгук > Повідомити про небезпечний сайт.)

3. Пересилання електронного повідомлення як вкладення в програмі Windows Mail (переслати у рядку Кому введіть адресу електронної пошти компанії або організації, якій слід надіслати звіт про підозріле повідомлення.)

Як стало зрозуміло, щоб захистити себе і свою конфіденційну інформацію, потрібно викувати декілька правил, які допоможуть вам у подальшому не нашкодити на шахраїв.

Узагальнюючи вище зазначене ми повинні розуміти що фішинг-шахрайство буде прогресувати і йти в ногу з новими технологіями щодня, і покладатися на міжнародні організації, чи на спеціальні програми повністю не варто. Головна умова вашої економічної безпеки – це ваша власна уважність і обізнаність.

Список бібліографічних посилань

1. Джордж Акерлоф, Роберт Шиллер. Фішинг. Хто і як маніпулює вашим вибором. К. : Наш Формат. 2017. 278 с.

2. Ковтун Л. Ю., Нечипорук І. В. Фішинг як одна із форм шахрайства в Інтернеті // Науково-практична інтернет-конференція. 15.09.2015 08:42. URL: http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1075%3A2015-09-15-06-47-15&catid=131%3A5-0915&Itemid=161&lang=ru.

Одержано 31.10.2018

УДК 343.431

Тетяна Вікторівна ПРИСАКАР,

студентка 6 курсу факультету № 2

Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого

ТОРГІВЛЯ ЖІНКАМИ – ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ

Хоча таке явище як работорівля супроводжувало людство протягом усієї його історії, сучасна його форма – торгівля людьми, стала актуальною для України й інших країн пострадянського простору з початку 90-х років ХХ століття.

В нашій державі це явище з'явилося як наслідок зростання безробіття, зниження асигнувань на програми соціального захисту, зубожіння населення. Низький рівень життя штовхає громадян на пошуки роботи за кордоном, навіть без знання місцевого законодавства, мови, кваліфікації, на нелегальних умовах, що водночас зумовлює їх потрапляння до груп ризику.

Незважаючи на велику кількість наукових праць з цієї тематики, вона не втрачає своєї актуальності та характеризується негативними тенденціями, оскільки, форми торгівлі людьми і незаконні угоди щодо людини постійно трансформуються. Жертвами сучасних форм рабства у всьому світі щорічно стають мільйони людей.

Питання протидії торгівлі людьми досліджувались у працях таких науковців, як О. М. Бандурка, І. Карпець, Я. Лизогуб, А. Орлеан, В. Панов, О. В. Святун, І. В. Сервецький та багато інших.

Відповідно до Протоколу про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, «торгівля людьми» означає здійснювані з метою експлуатації вербування, перевезення, передачу, приховування або одержання людей шляхом загрози силою або її застосування або інших форм примусу, викрадення, шахрайства, обману, зловживання владою або уразливістю положення, або шляхом підкупу, у вигляді платежів або вигод, для одержання згоди особи, яка контролює іншу особу.

Експлуатація включає, як мінімум, експлуатацію проституції інших осіб або інші форми сексуальної експлуатації, примусову працю або послуги, рабство або звичаї, подібні з рабством, підневільний стан або вилучення органів.

Однією з визначальних причин актуальності торгівлі людьми як глобальної проблеми є гендерна дискримінація. Так, жінки частіше, ніж чоловіки, стають жертвами таких видів торгівлі людьми, як сексуальна експлуатація, проституція, порнографічна індустрія, домашнє рабство, шлюби з примусу, в тому числі через систему «наречених поштою»; примус до виконання репродуктивних функцій / сурогатного материнства.

За оцінками Управління Організації Об'єднаних Націй з наркотиків і злочинності, жінки і дівчатка складають 71% всіх виявлених жертв торгівлі людьми і 96% всіх виявлених осіб, які зазнали торгівлі людьми для цілей сексуальної експлуатації.

Основними важелями у превалюванні торгівлі жінками є глибоко укорінені культурні упередження про порівняно низький статус жінки та нездатність держави повною мірою забезпечити захист прав жінок.

Як підкреслює Пекінська Платформа дій 1995 року, одним з проявів історично сформованих нерівних відносин є насилля стосовно жінок, що призвело до домінування над жінками та їх дискримінації з боку чоловіків. В свою чергу, насилля посилюється соціальним тиском, в першу чергу почуттям сорому, що не дозволяє жінкам говорити про окремі акти, що вчиняються по відношенню до них, відсутністю у жінок доступу до юридичної інформації, допомоги або захисту, недостатніми зусиллями органів державної влади в поширенні

інформації про методи правового захисту та забезпечення їх дотримання.

За даними про глобальну поширеність насильства, опублікованими ВООЗ, кожна третя жінка (35%) в світі протягом свого життя піддається фізичному або сексуальному насильству з боку інтимного партнера, або сексуальному насильству з боку іншої особи.

13 червня 2018 року – UNFPA, Фонд ООН у галузі народонаселення презентував перше в Україні національне комплексне дослідження «Сучасне розуміння маскулінності: ставлення чоловіків до гендерних стереотипів і насильства щодо жінок». Соціологи опитали 1 520 випадково обраних чоловіків у віці 18-59 років у всіх регіонах України, окрім Криму. 19% опитаних вважають, що жінки власними діями провокують насильство проти себе. 23% вважають, що жінки самі хотіли, аби їх зґвалтували. 33% впевнені, що коли жінка не чинить фізичного супротиву, не можна казати про зґвалтування. 43% чоловіків вважають, що у випадку зґвалтування слід розібратися, чи не була жінка нерозбірливою у сексуальних стосунках. 50% покладають провину на жертву сексуального насилля, якщо та була під впливом алкоголю чи наркотиків.

Проблема торгівлі людьми в значній мірі носить і соціально-економічний характер, з цим пов'язані і труднощі в її вирішенні: жінки часто погоджуються на роботу сумнівного характеру в зв'язку з низьким рівнем життя або відсутністю іншої роботи. Проституція є основною базою для розвитку міжнародної торгівлі жінками в сексуальних цілях. Цей бізнес приносить величезні прибутки вербувальникам, постачальникам і сутенерам.

Експорт робочої жіночої сили, здійснюваний численними агентствами з працевлаштування, також є підтримкою розвитку секс-індустрії. Агентства, що пропонують легітимні форми «вигідної» роботи, хороші умови праці, найчастіше приховують правду про справжній характер майбутньої роботи. Щоб заманити потенційну жертву в умови рабства і отримати прибуток з її експлуатації, агентства такого роду найчастіше фальсифікують міграційні документи, беруть з клієнток великі суми в заставу майбутньої роботи і здійснюють інші правові порушення.

Гендер і расові стереотипи, наприклад, що азіатські жінки є покірними, а слов'янські жінки – красивими й сексуальними, породили іншу форму торгівлі – систему «замовлення нареченої поштою». Шлюбні агентства надають каталоги з фотографіями й анкетами жінок, яких заманили перспективою вступу до шлюбу з іноземцем і проживання в іншій державі. Існує безліч випадків, коли жінки переписуються через мережу Інтернет з чоловіками, які обрали їх із цих каталогів, мігрують у пошуках «кохання» і в кінцевому підсумку стають домашніми або сексуальними рабнями для своїх чоловіків.

Навіть легітимні шлюби стають замаскованої формою рабства і можуть супроводжуватися жорстоким поведінням, насильством і навіть вбивством.

Наша держава – це країна, з якої, як правило, здійснюється експорт жінок на світові ринки інтимного бізнесу – в Туреччину, Італію, Польщу, Іспанію, Німеччину, країни колишньої Югославії, Угорщину, Чехію, Грецію, Російську Федерацію, Об'єднані Арабські Емірати, Ізраїль, Сполучені Штати Америки та інші країни. В міжнародній системі Україна визначена як країна - постачальниця жінок. Саме громадянки України зараз складають значну частину живого «товару» на відкритих і таємних ринках Європи та Азії.

Крім того, спостерігається кореляція між торгівлею людьми та низьким рівнем освіти. Батьки часто некладають кошти в освіту дівчат, але недолік освіти й навичок значно посилює вразливість жінок, тому що вони мають обмежені можливості для самостійного заробляння грошей і обмежений доступ до інформації. У своїх країнах, а також у країнах призначення, єдиними робочими місцями, доступними для жінок з недостатнім рівнем освіти або без освіти є ті стереотипні місця в якості «жіночої роботи», які є найменш оплачуваними й найбільш уразливими до експлуатації та насильства.

Важливу роль у формуванні адекватного уявлення про масштаби цієї проблеми і її наслідки, відіграють ЗМІ, оскільки поінформованість суспільства про проблему створює умови для її вирішення. Однак, ЗМІ, можуть відігравати як позитивну, так і негативну роль в цьому контексті.

Зміст сучасних засобів масової інформації та комунікації в останні десятиліття зазнав сильної еротизації: реклама, яка експлуатує жіноче тіло і використовує еротичні прийоми для збільшення прибутку, стереотипи про чоловічу полігамність чи про потреби жінок демонструвати свої сексуальні переваги – в значній мірі впливають на свідомість суспільства.

Однак, ще в 1995 році Пекінська Платформа дій у розділ «Жінки і засоби масової інформації» (п.236) підкреслила необхідність «змінити триваючу практику зображення жінок в негативному або принизливому світлі в матеріалах засобів масової інформації – електронних, друкованих та аудіовізуальних. Друковані та електронні засоби масової інформації в більшості країн не створюють збалансований образ жінок, які ведуть активне і різноманітне життя, та їх соціальний внесок в мінливому світі. Настільки ж обмежувачими є і програми, що закріплюють традиційну роль жінок.»

І справді, в рекламі жінка часто постає як сексуальний об'єкт, або як щаслива домогосподарка, подруга чоловіка. Жінки наділяються набором бажаних якостей, відповідних ідеологічним орієнтирам сучасного суспільства: сексуальністю, покорою, прагненням до

турботи про чоловіка, надмірною увагою до своєї зовнішності, повною відсутністю амбіцій і інтересу до громадської діяльності.

Висновок. Отже, можемо підсумувати, що ефективна реалізація державами гендерної політики є одним з важливих напрямів профілактики торгівлі людьми. Допомога, яка надається потерпілим, також повинна враховувати гендерні особливості і індивідуальні потреби та бути складовою частиною всіх інших аспектів боротьби з торгівлею людьми, включаючи запобігання, захист потерпілих і переслідування винних. Протидія торгівлі людьми, загалом, потребує комплексного підходу шляхом об'єднання зусиль громадських організацій та урядів, як тих країн, звідки вивозяться потерпілі, так і тих, куди їх доставляють для подальшої експлуатації. Консолідація всіх гілок державної влади та громадських правозахисних організацій, в свою чергу дозволить реалізувати широкомасштабні плани дій, направлені на усунення цього ганебного явища.

Список бібліографічних посилань

1. Висвітлення в засобах масової інформації проблеми торгівлі людьми : посібник для журналістів // Координатор проєктів ОБСЄ в Україні. Київ, 2007. URL: <https://dnipr.kievcity.gov.ua/files/2015/4/27/zmi.pdf> (дата звернення: 29.10.2018).
2. Ковальова О. В. Гендерні аспекти протидії торгівлі людьми // Південноукраїнський правничий часопис. 2014. № 3. С. 18-22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2014_3_8 (дата звернення: 29.10.2018).
3. Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності Прийнятий резолюцією 55/25 Генеральної Асамблеї від 15 листопада 2000 року // БД «Законодавство України» / ВР України URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_791 (дата звернення: 29.10.2018).
4. Смірнова О. В. Торговля людьми в гендерній проблематиці ЗМІ // Медіаскоп (електронний журнал). 2012. № 3. URL: <http://www.mediascope.ru/node/1130> (дата звернення: 29.10.2018).
5. Сучасне розуміння маскулінності: як українські чоловіки ставляться до гендерних стереотипів і насильства щодо жінок // UNFPA Ukraine URL: https://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pubpdf/Сучасне%20розуміння%20маскулінності_Інфографіка.pdf (дата звернення: 29.10.2018).
6. Протидія торгівлі людьми в Україні : навчально-методичний посібник до спецкурсу / Автори-упорядники: Е. Мручковська, Н. Пахом'юк, О. Кочерга; за заг. ред. К. Левківського та ін. К.: ВАІТЕ, 2017. 88 с.
7. Пекінська декларація і Платформа дій, прийнята в рамках Четвертої Всесвітньої конференції зі становища жінок, що відбулася в Пекіні 4-15 вересня 1995 року. URL: <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/pdf/BDPfA%20R.pdf> (дата звернення: 29.10.2018).

Одержано 29.10.2018